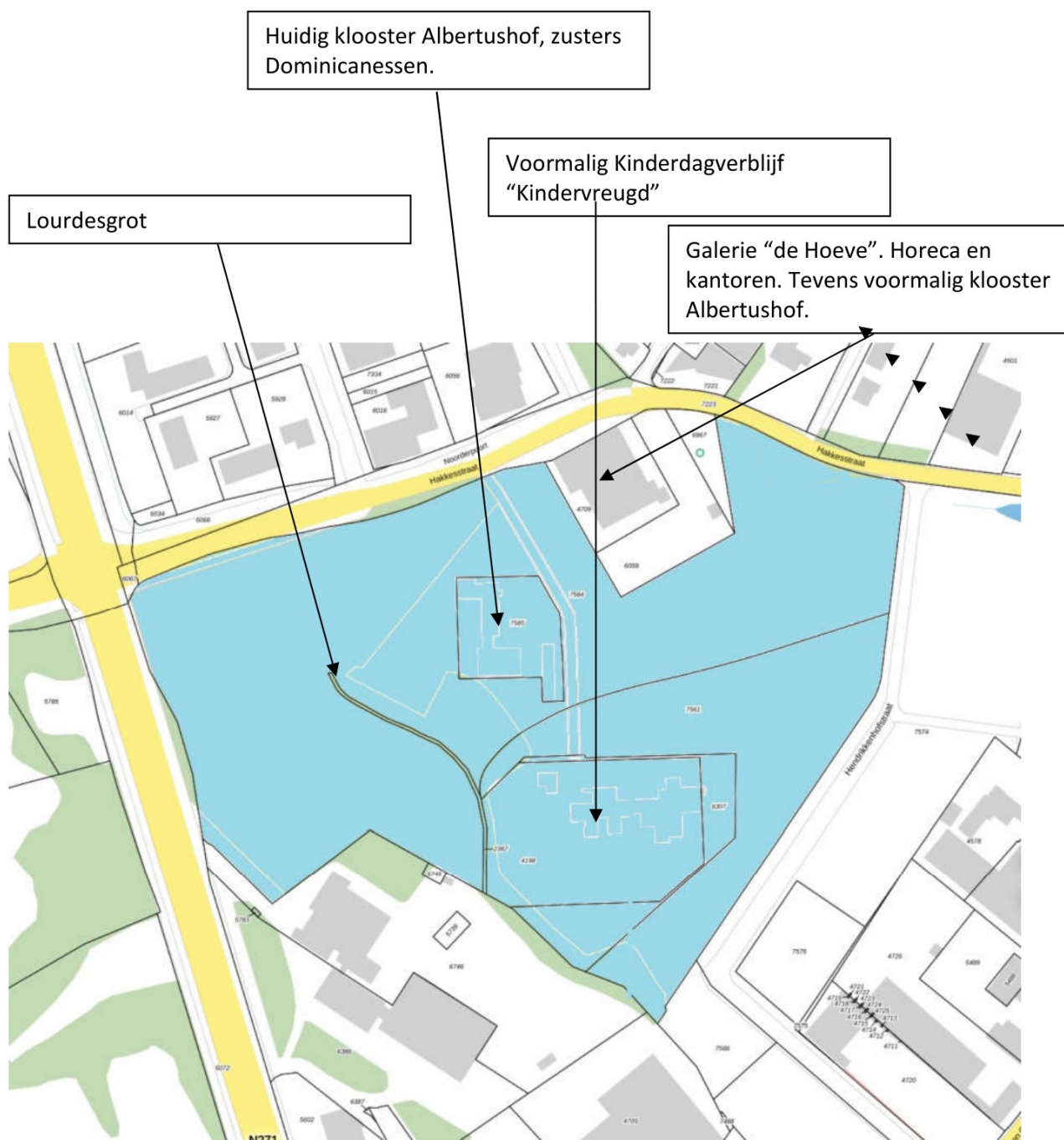

Cultuurhistorische en erfgoedbeschrijving van het plangebied “Albertushof” aan de Hakkestraat te Venlo.

Het plangebied “Albertushof”.

Het blauwe gebied behelst het ontwerp bestemmingsplan “Albertushof” te Venlo.

Aan de Nijmeegseweg (buiten het plangebied) ligt het gebouw van de afdeling Brandweer van de Veiligheidsregio Limburg Noord en de brandweerkazerne van Venlo. Aan het gebouw van de Veiligheidsregio ligt de voormalige BB-schuilkelder in een zandheuvel. Deze schuilkelder wordt gebruikt als “commandocentrum” voor grootschalig optreden van de overheids hulpverleningsdiensten.

Oorsprong en culturele achtergrond.

In de 18^e eeuw stond op de plaats van de huidige “Galerie de Hoeve” de zogenaamde “Hendrikkenhof”. Een boerderij. De boerderij is nu in gebruik als horeca (rechter deel) en kantoren (linkerdeel).

De boerderij “Hendrikkenhof” was een onderdeel van het klooster “Mariadal” in Venlo. De boerderij was omgeven door landerijen.

Tussen beide vleugels is het voormalige klooster “Albertushof” gebouwd.

***Doorkijk in de boerderij “Hendrikkenhof”.
Middenachter het voormalige klooster “Albertushof”.***

In 1905 kochten de pater Dominicanen het complex en de omliggende landerijen. Het complex werd in gebruik genomen als buitenverblijf voor de studenten van de paters Dominicanen.

Vanaf 11 januari 1939 huisvestte het klooster het missiehuis van de zusters Dominicanessen. Vanuit dit klooster vertrokken circa 60 zusters naar Zuid Afrika.

Klooster “Albertushof” in de 2^e wereldoorlog.

“Albertushof” werd in 1939 gesticht als noviciaatshuis voor de zusters Dominicanessen. De aanleiding hiertoe was de “Kulturkampf”, vlak voor de tweede wereldoorlog.

Omdat in Duitsland novicen en jonge zusters gedwongen werden om zich aan te sluiten bij de arbeidsdienst zocht men elders een onderkomen. Dat werd het klooster “Albertushof” in Venlo.

“Albertushof” kon op die manier ook een schuilplaats zijn voor de Duitse zusters, indien zij als gevolg van de oorlog, Duitsland zouden moeten verlaten. Vijf zusters uit Schlehdorf (Beieren) betrokken op 10 Januari 1939 een oude boerderij (Hendrikkenhof) in Venlo, die door het hoofdbestuur van de congregatie in Zuid-Afrika was gekocht van de paters Dominicanen.

De zusters werkten op de boerderij (Hendrikkenhof) en leefden van de opbrengst. Omdat die opbrengst niet genoeg was om in hun levensonderhoud te voorzien, werden in de loop der jaren verschillende activiteiten ondernomen: het houden van kippen, verkoop van eieren.

De zusters maakten een heel moeilijke tijd door, omdat kort na hun aankomst de Tweede Wereldoorlog uitbrak. De zusters gaven vele evacués en onderduikers een schuilplaats en verborgen verschillende jongemannen die in gevaar waren.

De gastvrijheid en de manier waarop de zusters met de mensen deelden wat ze hadden, gaf hen in de stad Venlo een goede naam. Geleidelijk meldden zich op “Albertushof” ook Nederlandse meisjes die naar de missie wilden. Degenen, die intraden, en werden al snel na hun Professie naar Zuid-Afrika uitgezonden.

Huidige situatie.

Omdat het voormalige klooster “Albertushof” te klein werd voor de zusters Dominicanessen, betrokken zij in 1969 een nieuw gebouwd klooster op hetzelfde terrein als de boerderij, omdat de verbouwing van het oude klooster duurder was dan de nieuwbouw. De oude boerderij werd verkocht en is gerenoveerd voor bewoning en culinaire doeleinden.

Het huidige klooster “Albertushof” en de kapel van de zusters Dominicanessen te Venlo.

Het gemeenschapsleven van de zusters verloopt volgens een bepaalde dagorde waarbij de Eucharistieviering en het liturgisch morgen- en avondgebed een belangrijke plaats innemen. Op grote feestdagen komen mensen van buitenaf om samen met de zusters de Eucharistie te vieren.

In het huidige klooster Albertushof wonen nog een tiental zusters Dominicanessen.

Kinderopvang is op “Albertushof” vele jaren het voornaamste apostolaat van de zusters Dominicanessen geweest.

In 1962 startten de zusters een kinderdagverblijf “Albertuskleuterhof”. Dit omdat veel moeders gingen werken en er nog geen opvang was voor hun kleine kroost.

Uit het “Albertuskleuterhof” ontstond in 1965 het opvangcentrum “Kindervreugd”. Dit deel was bestemd voor de opvang van verstandelijk gehandicapte kinderen.

De sloopresten van “Kindervreugd” en “Albertuskleuterhof”.

Een gedeelte van het terrein van het klooster is nu nog in gebruik als moestuin van de vereniging “de nieuwe aarde”.

Lourdesgrot.

Op het terrein van de zusters ligt de “Lourdesgrot”.

Deze grot is in 1948 gebouwd door vluchtelingen uit de 2^e wereldoorlog. Deze vluchtelingen waren ondergedoken in het klooster “Albertushof”. Als dank voor hun redding bouwden zij deze grot.

Helaas stortte de grot 2009 tijdens een hevige storm in.

De grot werd gerestaureerd. Bij deze werkzaamheden werd een glazen cilinders gevonden met daarin allemaal briefjes. Deze briefjes bevatte een lijst met de oorspronkelijke gevers, die de bouw van de grot mogelijk hebben gemaakt en er hebben gebeden. Zelfs een relikwie van “Blessed Martin de Porres O.P. uit New York.

Alle briefjes zijn weer ingemetseld in de nieuwe grot, samen met enkele nieuwe opdrachten, een kennisgeving van het jaartal van de wederopbouw en de naam van de opbouwer.

In 2010 is de grot weer in gebruik genomen.

De “Lourdesgrot” op het terrein van klooster “Albertushof”.

Kloosterkerkhof.

Op het terrein van het nieuwe klooster Albertushof ligt ook de begraafplaats van de zusters Dominicanessen (ca. 50 graven liggen er in een omheind terrein).

Het oudste graf dateert van 1861. De laatste overledene dateert van 2017.

Het kloosterkerkhof van de paters, broeders en zusters Dominicanessen bij Klooster "Albertushof".

Venlo, 21 september 2020.

Stichting Erfgoed Venlo,
p/a [redacted]

email : [redacted]

telefoon : 0 [redacted] / [redacted]